

de, hvor der ikke er noget dødsboskattebeløb at modregne med, og i tilfælde, hvor dødsboskattebeløbet er mindre end nedslaget. Er dødsboskattebeløbet større end nedslaget, nedsætter nedslaget det skyldige beløb.

Hvis boet efter en afdød gift person overtages af den længstlevende ægtefælle, og beskattning sker efter dødsboskatteovens afsnit III, skal der efter dødsboskatteovens § 63, stk. 1, laves to skatteansættelser i dødsåret: én for længstlevende og én for den del af dødsåret, hvor afdøde har været i live (delårsopgørelse). Der beregnes indkomstskat på grundlag af hver af de to ansættelser, og længstlevende svarer skat for dødsåret med summen af de beregnede skattebeløb.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at i disse tilfælde skal nedslaget modregnes i den længstlevende ægtefælles samlede beregnede skattetilsvær. Hvis der herefter er overskydende nedslag, skal det overskydende beløb udbetales kontant til længstlevende.

En person, der var gift ved dødsfaldet, efterlader sig to boer, hvis der var en blandet formueordning i ægteskabet, bestående af dels fælleseje og/eller skilsmisse-særeje, dels fuldstændigt særeje. Det forekommer, at de to boer også skattemæssigt behandles adskilt, eksempelvis hvis fællesejet indgår i et uskiftet bo, mens særboet skiftes, eller hvis begge boer skiftes, og kredsen af arvinger ikke er sammenfaldende. Dette lovforslag indeholder ikke regler om fordeling af nedslaget i disse tilfælde, idet nedslaget vil skulle følge afdødes indtægt. Ved blandede formueordninger vil løbende indtægter blive fælleseje, efterhånden som de optjenes, medmindre de er gjort til særeje ved ægtepagt, enten direkte eller ved, at eksempelvis en personligt drevet erhvervsvirksomhed er gjort til særeje. Var afdødes indkomst undtagelsesvis særeje, vil nedslaget skulle tilfalde særboet, jf. herved også § 28, stk. 3, i lov om ægteskabets retsvirkninger: ”En aftale efter stk. 1 [en særejeægtepagt] omfatter, hvad der træder i stedet for de ejendele, aftalen vedrører, og indtægter af disse ejendele, medmindre andet er bestemt i aftalen.” I alle andre tilfælde vil nedslaget skulle tilfalde fællesboet, ved uskiftet bo den længstlevende ægtefælle.

Hvis boet efter en afdød person sluttet ved boudlæg efter dødsboskiftelovens § 18, er der ingen, der hæfter for afdødes gæld. Boudlæg besluttet af skifteretten og anvendes for tiden, når boets aktivmasse skønnes at udgøre under 34.000 kr. Skattemæssigt skelnes der i disse tilfælde mellem, om afdøde var enlig eller gift. Var afdøde enlig, er der efter dødsfaldet intet behov for en skatteansættelse, hverken for mellemprioriteten eller for året forud for dødsfaldet, i det omfang den ikke er gennemført endnu. Var afdøde gift, ikke separeret og samlevende med ægtefællen ved dødsfaldet,

skal skatteansættelsen for indkomståret forud for dødsfaldet gennemføres af hensyn til mulige afledede effekter på den længstlevende ægtefælles skatteansættelse. Afsluttende skatteansættelse af mellemprioriteten kan kun kræves af ægtefællen og kan kun resultere i en udbetaling til ægtefællen; er resultatet af skattebetragtningen i det offentlige favør, hæfter ægtefællen ikke. Udbetaling sker til ægtefællen uden om boet.

Det foreslås i stk. 2, nr. 4, at nedslaget i disse tilfælde skal bortfalde, hvis afdøde var enlig, og udbetales til den længstlevende ægtefælle uden om boet, hvis afdøde var gift. Det bemærkes herved, at det forventes at være sjældent forekommende, at et dødsbo efter en person, der var i beskæftigelse i et omfang, der berettiger til nedslag efter denne lov, kan sluttet ved boudlæg. Henset til formålet med nedslaget findes det endvidere ubetænkeligt at lade nedslaget bortfalde, da hverken afdøde eller en efterladt ægtefælle i disse tilfælde har mulighed for at nyde godt af nedslaget. Endelig vil bortfaldet tjene et praktisk skiftemæssigt formål, idet muligheden for at slutte boet ved boudlæg bevares, selv om dødsfaldet er sket i det år, hvor afdøde har optjent ret til nedslaget, og det oplyses for skifteretten, at afdøde var i beskæftigelse. Skulle nedslaget i disse tilfælde udbetales til boet, måtte boafslutningen afvente en udredning af, hvorvidt afdøde var berettiget til nedslag, samt størrelsen heraf; og beløbsstørrelsen kunne efter omstændighederne være afgørende for, om et boudlæg kunne gennemføres, eller boet måtte gennemgå en skiftebehandling. Sidstnævnte betragtninger gør sig også gældende, når der er en efterladt ægtefælle, og fører her til forslaget om, at udbetaling skal ske til ægtefællen uden om boet. Efter gældende ret udbetales afdødes eventuelle overskydende skat til ægtefællen uden om boet ud fra tilsvarende betragtninger.

Stk. 3 indeholder en særregel om tilfælde, hvor den nedslagsberettigede er afgået ved døden i det indkomstår, der følger efter optjeningsåret, og hvor boet er afsluttet ved boudlæg. Baggrunden for reglen er arbejdsmarkedsbidragslovens § 13, stk. 8, 2. pkt., som betyder, at der, når et bo slutter ved boudlæg, ikke skal gennemføres nogen beregning af grundlaget for arbejdsmarkedsbidraget i indkomståret før dødsfaldet. Situationen er således parallel med situationen, hvor dødsfaldet er sket inden for optjeningsåret. Det foreslås, at også udbetalingsreglerne skal være parallelle. Nedslaget skal herefter bortfalde, når afdøde var enlig, og udbetales til den længstlevende ægtefælle uden om boet, når der efterlades en ægtefælle, som afdøde ikke var separeret fra og var samlevende med ved dødsfaldet.